

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

4. VELIKONOČNA - nedelja Dobrega Pastirja - 3. maj 2020

Filip in Jakob mlajši, apostola

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Ivanka Perme, obletna

Ponedeljek: 4. 5. 2020

Florijan (Cvetko), mučenec, zavetnik gasilcev

Ob 18.30: + Marija Okorn-Adamčeva, po namenu Mojce Lenarčič z družino

Torek: 5. 5. 2020

Gotard, menih, škof

Ob 18.30: + Drago Jamnik in + Darjan Jamnik, obletna

Sreda: 6. 5. 2020

Dominik Savio, don Boskov dijak, zavetnik ministrantov

Ob 18.30: + Ana Černe, po namenu nečakinje Mirijam

Četrtek: 7. 5. 2020

Gizela, opatinja

Ob 18.30: + Metka Jamnik, obletna

Petek: 8. 5. 2020

Obletnica posvetitve ljubljanske stolnice

Ob 18.30: + Andrej Zrnc

Sobota: 9. 5. 2020

Izaija, prerok; Marija Terezija Jezusova, redovna ustanoviteljica

Ob 18.30: + Alojzija Fortuna, obletna

5. VELIKONOČNA NEDELJA - 10. maj 2020

Pomladansko žegnanje - obletnica posvetitve rudniške župnijske cerkve

Job, svetopisemski mož; Trsatska Mati Božja

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: za pokojne iz družine Jenko in Pogačnik

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

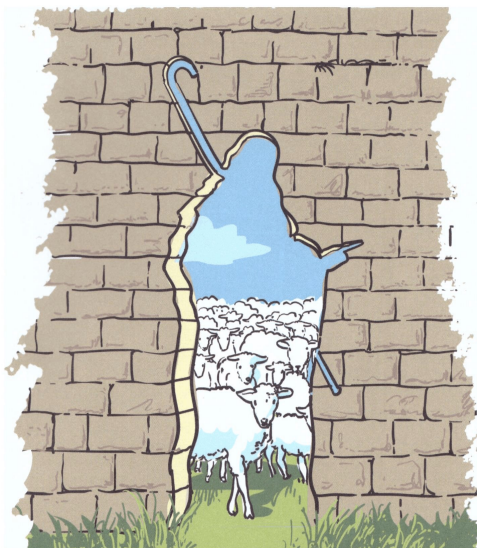
Od 3. do 10. maja 2020

Pastir ovc in vrata k ovcam

V teh dveh prispodobah Jezus v današnjem evangeliju govori o samem sebi: On je pot k polnemu življenju in On me vodi po tej poti, če se mu zaupam.

Kdor se označi kot vrata, skozi katera se hodi, ima samozavest. Jezus jo ima in reče: **“Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, bo rešen”** (Jn 10,9). Tukaj ostajata samo dve vprašanji odprti: Kaj je za vrati? In: Česa bom rešen?

Za vrati so tisti, ki Jezusa ljubijo, mu zaupajo, njegove besede poslušajo bolj kot trobente sveta. Za vrati so tisti, ki se ne zanašajo na svojo pest ali laž, ampak na tihe besede Odrešenika: **Blagor krotkim**. Za vrati, v topli staji, so ovce, ki se ne bojijo biti ovca; torej prispodoba za osebo, ki je prej krotka, četudi mora biti stroga. Za vrati so po Jezusovi besedi rešeni, ki se ravna po zakonih sveta, vendar vedo več kot zakoni sveta, vedo za **moč ljubezni**. Ne potrebujejo prevlade, ne ropotanja ne marša. Zadošča jim njihova **krotkost**, njihovo spoznanje o krhkosti sleherne osebe. Temu ustrezno govorijo in ravna: nikogar ne zlomijo. Ne z besedami ne z dejanji. Rešujejo namesto preklinjajo; ohranjajo namesto uničujejo. Ker se zavedajo svoje lastne krhkosti in tega, da jih Odrešenik ozdravlja, ko pravi: **Ostanite v moji ljubezni**, potem boste imeli pašo, počitek in življenje - in ga imeli v obilju.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnjarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

☼ **Danes je prva nedelja v mesecu maju**. Običajno je na vsako prvo nedeljo v mesecu po obeh mašah darovanje za odplačilo posojila in nadaljnje opremljanje pastoralnega doma. Vsem župljanom, ki namesto mesečnega ofra in nedeljskih nabirk osebno prinesete svoj dar ali ga nakažete na naš župnijski transakcijski račun, iskren Bog povrni.

☼ Slovenski škofje so nam sporočili, da bodo v ponedeljek, **4. maja, ponovno odprte cerkve za udeležbo vernikov** pri svetih mašah in drugih bogoslužjih. Pogoji za prisotnost vernikov pri maši so razkuževanje rok pred vstopom v cerkev ter obvezna nošnja mask.

☼ **Praznik prvega svetega obhajila** bi praznovali, če bodo šole odprte in če se bodo otroci s svojimi starši dejavno vključili v intenzivno pripravo na sam zakrament ob upoštevanju varnostnih ukrepov, zadnjo majsko nedeljo, to je **31. maja**. Zdaj pa vsi skupaj **vabljeni k šmarnicam**.

☼ **Na prihodnjo 5. velikonočno nedeljo se bomo pri mašah spominjali obletnice posvetitve naše rudniške župnijske cerkve**. Upam, da jo bomo lahko v neki skromni obliki praznovali v občestvu v cerkvi. Že tretje stoletje ne stoji zgolj zato, ker je iz roda v rod skrbno vzdrževana, ampak predvsem zato, ker je zidana iz živih kamnov, do današnjih dni so ti živi kamni naši predniki, zdaj pa smo vanjo vzdani mi in se vzdavajo naši otroci za njen jutri. Bodimo ponosni na našo cerkev in jo praznujmo, kakor koli bo že mogoče.

***Gospod, ti si Dobri Pastir.
Nihče me ne more iztrgati
iz tvoje roke.
Tudi smrt ne.***

***Kot Božje Jagnje si prestal smrt,
da bi me kot Pastir
ponesel v večno življenje.***

***Zahvaljujem se ti in te prosim:
pomagaj mi poslušati tvoj glas, ti
zaupati in slediti čez vse meje.***

Ko se je evangeljska beseda izrazila v sliki **Dobrega Pastirja**, se nikomur ni zdelo čudno, da se ga smatra za ovco. Takrat je bilo sobivanje z živalmi drugačno, z naravo

nasploh. Človek se ni imel za osvajalca in gospodovalca, ampak za sobivajočega, soudeleženca. Pred vsem pa se je čutil, kakor njegove ovce, vedno ogroženega. Naravnost v to se podajajo Jezusove besede: **Odrešenik ščiti in brani, zdravi, poišče, daje življenje - v obilju.**

Vsak kristjan je poklican za pastirja

Ko Jezus uporabi prispodobo o pastirju in njegovih ovcah, gotovo noče vzpostaviti neke hierarhije in ranga, ampak hoče opisati **odnos**. Tako kakor se ovce zanesejo na pastirja, mu zaupajo in tako najdejo pravo pašo, se pravi življenje, tako naj bi se mi zanesli na Jezusa, da bi našli pravo življenje. Dober pastir živi s svojimi in za svoje ovce. Ovčji pastirji vedo, da to ni 38,5 urna služba. Nihče ne more reči: v času, za katerega sem plačan, bom opravljal svojo delo. Kaj bo potem, me ne zanima. Če ovca zboli, če dobi jagenjčka, potem mora biti pastir tukaj - četudi je to sredi noči ali ob koncu tedna. To, pravi Jezus, smemo pričakovati tudi od njega, da je tukaj za nas.

Kot Pastir hoče biti Jezus tudi duhovnim v Cerkvi vzor. Biti škof ali duhovni voditelj občestva ni 38,5 urna služba. Kakor ovčji pastir svojo čredo mora tudi voditelj občestva **poznati svoje in biti tukaj zanje**. Mora **imeti čas**. Mora **biti v stiku** z njimi.

Tudi ta pomemben vidik Jezusovega primerjanja z dobrim pastirjem ne sme biti prezrt: **po krstu je vsak od nas poklican v hojo za Jezusom v našem svetu**. Vsi smo postavljeni za pastirje. V teh velikonočnih dneh se je to izkazalo. Možakarji na neki štajerski župniji, kjer so gobe z ognja na veliko soboto zelo pomembne, so se župniku pohvalili: *"Potegnili smo obrazec blagoslova z interneta, se zbrali, zanetili ogenj, zmolili, poškopili z blagoslovljeno vodo in imeli svojo mašo"*. Vršili so svoje **krstno duhovništvo**. Ravno tako pri blagoslovu velikonočnih jedil. In še veliko drugih blagoslovov in molitev lahko verniki opravijo brez duhovnika: doma, v družini, pri delu, v svojem okolju. K temu papež poudarja, da duhovnik ni nadomestni molivec.

Sedanja kriza pomanjkanja pastirjev-duhovnikov bi se lahko izkazala kot možnost za obnovljeno krstno poklicanost. Poklici, ki zahtevajo celega človeka in ne samo kupljivih ur delovnega časa, niso tako zelo iskani, ker baje človeka zelo vežejo: pastirje kakor tudi kmete, zdravnike, vzgojitelje, gasilce ... ali tudi matere in očete. Pastirjevo delo je, da spominja zaupane na njihovo povezanost z Bogom, jih spremlja v njihovem iskanju odgovorov na življenjska vprašanja, ki presegajo materialno bivanje, jim pomaga, da se doživijo kot enota telesa, duše in duha in odpira poti k osebnemu srečanju z Bogom, je pri njih ob uri, ko zaidejo s prave poti, z njimi praznuje življenje kot Božji dar od rojstva do vrnitve v resnično življenje.

In kako bedno bi bilo naše življenje, če ga ne bi več nosilo in razlagalo tisto, kar praznujemo na božič, veliko noč ali vsako nedeljo. Zaradi tega potrebujemo ljudi, ki se karieri, bogastvu in varnosti v zakonu in družini odpovedo, kakor katoliški duhovniki in redovniki. Oni ne živijo zase, ampak za skupnost in za Boga, ki se mu dajo na voljo. Tako bi radi ljudem vzbudili slutnjo, da po omejenosti tega življenja sledi neko drugo iz rok Tistega, ki je Življenje samo. **Življenje v obilju**. (Jn 10,1-10)

